UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Summmula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri Raymundi

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

Sacerdote[m] visitare infirmu[m] t[em]p[or]e noctis intelligit[ur] dupl[ite]r

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Visual Library

qui decubuit ꝑ ſex dies vel plures. niſi talis ꝯſtitutus fuerit in extremis

☞ Primo no. ꝙ ille q̄ moriť in duello. ita ꝙ ſit duellū cū fure. tal' nō dꝫ ſepeliri in cimiterio. cā ē. qꝛ duellū ē illicitū ſicut alie pugnatōes vulgares

☞ Scđo nota. ꝙ peregrinus ſiue aduena p̄t ſepeliri vbi moriť. licꝫ ſit extra eius parrochiā Et rō huius eſt. qꝛ ip̄e eſt nimis diſtās a patria. ſic ꝙ nō p̄t cōmode ſe illuc venire ſiue portari. ideo ſancta eccl'ia admittit ꝙ peregrinus ſepeliať vbi moritur

☞ Tercio no. ſicut ſacra iura canonica dicūt. tūc q̄libet hō p̄t eligere eccleſiaſticā ſepulturā in q̄cūqꝫ loco voluerit. ſꝫ tñ h̄ vtiqꝫ dꝫ fieri cū cōſenſu plebani vel ſaltē ſine dāno plebani. de cuiꝰ ꝓchia eſt ille q̄ ſepeliať

☞ Quarto no. tria ſūt q̄ faciūt aliquē eſſe ꝓchianū ſiue de foro alicuiꝰ qꝛ ſicꝑpter domiciliū aliq̄s ſortiť foꝝ. ſic etiā ꝑpter delictū. qꝛ vbi aliq̄s deliq̄t ibi penitere dꝫ. Silr̄ ꝑpter ꝑſonā aliq̄s ſortiť foꝝ alicuius. ⁊ eadē cā facit aliquē hoīem eſſe ꝓchianū alicuiꝰ eccl'ie ſm̄ ꝙ littera intendit. Et filius infra annos diſcretōis ſeq̇tur ꝑſonā patris. qꝛ tūc nō p̄t eligere ſepulturā alibi. Etiā mulier ſeq̇tur virū in ſepultura eccl'iaſtica

☞ Quinto no. circa lrām iſtā. vbi mgr̄ vult ꝙ q̄ncūqꝫ aliq̄s infirmꝰ decubuit vltra ſex dies vel plures. tūc tp̄e noctis ſacerdos cū corꝑe xp̄i nō dꝫ viſitare infirmū. Rō eſt iſta. qꝛ maxime periculoſum eſt tp̄e noctis deferre corpus dn̄icū. niſi ſit magna nc̄citas. Pro q̄ ſciēdū. ꝙ ſacerdotē viſitare infirmū ꝑ noctē decūbentē ꝑ ſex vel octo dies intelligiť dupl'r. Uno mō. ꝙ talis ſit poſitꝰ in articulo mortis. Alio mō ꝙ nō ſit poſitꝰ in articulo mortis. Si p̄mū. tūc ſacerdos teneť eū viſitare. ne aliqua negligēcia certa ipſi ꝯtingat. Si aūt nō eſt poſitus in articulo mortis. tūc ip̄e nō teneť eū viſitare. ne aliqđ ꝑiculū incurrat. q̄re in aliq̄bꝫ regionibꝫ moris eſt ꝙ q̄n ſic euenit ꝙ oꝫ ſacerdotē viſitare īfirmū tp̄e noctꝭ. tūc h̄ fit cū magna ſolēnitate cantus. ⁊ viri diſcreti capiūt ſacerdotē ⁊ ducūt eū ne aliqđ periculū incurrat. ſ. cadendo vel quocūqꝫ alio. attñ ſi in aliqua regione nō eſt illa ꝯſuetudo. tūc q̄libet hō cū audiuerit campanā ⁊ p̄ſbyterū viſitantē infirmū debet ſuū oſtiū ap̄ire ⁊ corpus dn̄icū cū lumine ſequi. vt iterū illa pericula remoueanť. ⁊ tūc de illo mereńť ſp̄ales indulgentias

                .i. excōicatōe   .i. vtantur
Qui ſunt in banno preſenti lege fruantur

Judicium timeant. ſententia iudicis ipſos
                ſcꝫ ſnīa   .i. iniuſta   .i. iuſta.
Si ligat hanc teneant. licet hec ſit iniqua vel equa

Aut ſe defendant. vel ſolui ſeqꝫ laborant

In cauſam trahere licet iſtos iudice coram
                ſc citare vel trahere
Et tamen hi nullum poſſunt niſi primo ſoluti

¶ Capitulū aliud in quo determinat de ſententia excōicatōis. Et diuiditur in duas ꝑtes. nā p̄mo determinat de excōmunicatōe. ſcđo de abſo-

lutõe ibi (Preſul) Prima ꝑs adhuc in duo. nã ꝑmo facit qḋ dictũ ē. ſcḋo ponit q̃dam obſeruãda circa excõicatos. ſcḋa ibi (Stent foris eccliam) Primo ḋr ſic (excõicati debent frui hac lege) qꝛ ſi ſunt excõicati tũc debent timere excõicatõem. ꝛ debent obedire ſuis ſupioribꝫ. ſiue talis excõicatio ſit iuſta vel nõ. Rõ ē. qꝛ excõicatus ē mẽbrũ putridũ in ecclia. iõ ne ex toto ecclеſia vileſcat excõicatio ē timenda. qꝛ ſi iniuſte ē illi illata tũc dꝫ ſe defendere in iudicio opponẽdo ſuã innocẽtiã ꝛ ꝓcurãdo ſuã abſolutõem. Et excõicati nõ pñt aliquẽ trahere in cãm niſi fuerit ꝑus abſoluti. ſꝫ ipi ab alijs hoibꝫ pñt trahi ad cauſas iudiciarias. ¶ Pro illo notandũ ē. ꝙ ſnia excõmunicatõis ſic deſcribit. Eſt chriſtianoꝝ ꝛ diuinoꝝ officioꝝ ꝛ a chriſtifideliũ ꝯmunione ſegregatio. Et ḋr notãter (chriſtianorũ) ad excludendũ iudeos q̄ nõ excõicant niſi ſiniſtre. qꝛ iã ſunt poſiti extra eccliam. Silr nec bruta aialia pñt excõicari. qꝛ ſi columba auide ſumeret corpus dñicum in eleuatõe a manibꝫ ſacerdotꝭ. tũc colũba nõ eſt excõicanda

☞ Itẽ nota ꝙ due ſunt ſpẽs ſnie excõicatõnis. vt etiã ſupra tactũ eſt. ſcꝫ ſnia maior ꝛ ſnia minor. Sentẽtia maior ē duplex. q̃dã eſt lata a canone. q̃dam ē lata ab hoie. Iſta ſnia q̄ eſt lata a canone eſt multiplex. cuius hꝫ aliq̄ caſus notãtur. Primus caſus. q̄ incidunt in hereſim de facto ſunt excõmunicandi. nec in loq̄la aliq̄s pt cũ eis ꝯuerſari. qꝛ ſtatim ſunt in ſnia maiori canonis. Scḋs caſus. q̄ fauet hereticis ſtatim eſt in ſnia excõicatõnis maiori lata a canone. Tercius caſus. quicunqꝫ imponeret manus ſuas in clericũ violẽter q̄ clericus eſt ordinatus ꝛ cuius ordo vere ē approbatꝰ ab ecclia. ille eſt in ſniia maiori excõicatõis lata a canone. Quartus eſt. hoies qui pñt defendere ꝛ nõ defendunt ne manus violẽter imponãtur in clericum ordinatum. vel ſi ſunt ſupiores nõ inhibẽtes inferioribꝫ ſuis. iſti etiã incidunt in ſniam maiorẽ latam a canone. Quintus caſus eſt. q̄ dicunt eccleſiam romanã nõ eſſe caput eccleſie militantis. i. omniũ chriſtianoꝝ. iſti etiam incidunt in ſniam maiorem latam a canone. Et pñt eſſe plures caſus maioris ſnie q̄ patebunt poſtea. Alia eſt ſnia maior lata ab hoie. ſcꝫ a iudice. Et illa eſt duplex. nã quedã ḋr ꝓ ꝯtumacia. ſcꝫ qñ aliq̄s citat ꝛ ſpernit ꝯparere iuri. tunc ſup ipm datur ſnia maior ab hoie lata ꝓ ꝯtumacia. Sꝫ alia eſt que fit ꝓ aliqua re. verbi grã. ſi aliquis tenetur alicui ecclie decimas. qui pfixo certo tempore non dederat prehabita monitõne. ſuper illũ datur ſnia maior lata ab homine pro re. Et pro talibus ſententijs latis ab hoie nullus habet abſoluere niſi qui fert ſententiam. ꝛ de ſententia maiori intelligitur littera. Sed ſententia minor eſt. quando aliquis excõmunicato pticipat. Et ꝯmuniter omẽs homines qui ꝯmittunt peccatum mortale ſunt in minori ſententia excõmunicatõnis

☞ Ultimo nota ꝙ excõicatio adhuc ē duplex. ſ. maior ꝛ minor. Maior eſt. qñ inhibet cõicatio hoim ꝛ ſacramẽtoꝝ. Sꝫ minor excõicatio ē. qñ aliq̄s ſepatur ſolũ a ꝯmunicatõe ſacramentoꝝ. Et iuriſte dicũt. ꝙ ſi aliquis eſſet ꝯſtitutus in maiori ſnia excõmunicatõnis ꝛ celebraret vel ingereret ſe diuinis de facto eſſet irregularis. ſꝫ aliquis exiſtens in minori ſentẽtia excõmunicatõnis non eſſet irregularis.

ſᶜ excõicati ſᶜ dei .i. ſocietatẽ ſᶜ iſti

Stent foris eccleſiam. hominum conſortia vitent.